

ПРО ДЕНЬ СЯТОЇ ТРОИЦІ

Зішестя Святого Духа на апостолів святкується св. Православною Церквою як одне з найбільших свят у п'ятдесятій день після Великодня тому називається П'ятидесятницею, або Трійцею, тому що із цього дня розкрилося світові дія всієї Пресвятої Трійці й люди навчилися поклонятися й прославляти три особи єдиного Божества: Отця й Сина і Святого Духа. Подія Зішестя Святого Духа на апостолів вважається початком Християнської Церкви.

Перед Своїми стражданнями й смертю Господь обіцяв учням, , послати їм Іншого Утішителя, Духа Істини, який наставить їх на всяку істину. По воскресінню Своему й перед Вознесенням на Небо Спаситель знову сповістив учням, що на них зійде Дух Святий.

По вознесенні Господа учні Його, повернулись з гори Елеонської у Єрусалим, увійшли, - як каже переказ, - у той самий будинок у Сіоні, де звершена була Таємна Вечеря. Перебуваючи там однодушно в молитвах, вони очікували зішестя на них Святого Духа й приготувались до прийняття благодатних дарів Разом з ними була й Мати Божя.

Після вознесення Ісуса Христа настав десятий день: це був п'ятдесятий день після Воскресіння Христового. У євреїв тоді було велике свято П'ятидесятниці на згадку про дарування єврейському народові Закону при горі Синай..

Усі апостоли, разом з Божою Матір'ю й з іншими учнями Христовими й іншими віруючими, перебували в одній світлиці в Єрусалимі. Була третя година дня, по єврейському рахунку годин, тобто по нашому - дев'ята година ранку. Раптом зчинився шум з неба, як би від сильного вітру, що несеється, і наповнив увесь будинок, де перебували учні Христові. І з'явилися вогненні язички й осіли по одному на кожному з них. Всі сповнілися Духа Святого й стали славити Бога на різних мовах, яких колись не знали.

Так Дух Святий, по обітванні Господа, зійшов на апостолів у вигляді вогнених язиків, в знак того, що Він дав апостолам здатність і силу для проповіді Христової науки всім народам; зійшов же у вигляді вогню в знак того, що має силу обпалювати гріхи й очищати, освячувати й зігрівати душі.

З нагоди свята П'ятидесятниці в Єрусалимі в цей час було багато євреїв, що прийшли з різних країн. Почувши шум, величезна юрба народу зібралася поблизу будинку, де були учні Христові. Всі дивувалися й запитували один одного: «Чи не всі вони галилеяни? Як же ми чуємо кожному свою мову, у якій народилися? Як вони можуть говорити нашими мовами про великі справи Божі?» І в здивуванні говорили: «Вони напилися солодкого вина». Тоді апостол Петро, уставши разом з іншими одинадцятьма апостолами, сказав, що вони не п'яні, але що на них зійшов Дух Святий, як це й було передвіщено пророком Іоїлем, і що Ісус Христос, якого їдеї розіпнули, воскрес із мертвих, піднісся на небо й зіслав на них Святого Духа. Закінчуючи проповідь про Ісуса Христа, апо-

стол Петро сказав: «Отже, твердо знай, увесь народ ізраїльський, що Бог дав Спасителем і Христом Цього Ісуса, якого ви розіпнули».

Проповідь Петра так подіяла на, тих що слухали її, що досить багато увірували в Ісуса Христа. .

Ті що увірували в Христа охоче прийняли хрещення, таких виявилось в цей день близько трьох тисяч людей. Таким чином утверджується на на землі Царство Боже, тобто свята Церква Христова.

Від дня зішестя Святого Духа віра християнська стала швидко поширюватися, за поміччю Божою; число віруючих у Господа Ісуса Христа з кожним днем збільшувалося. Навчені Святим Духом, апостоли сміливо проповідували всім про Ісуса Христа, Сина Божого, про Його страждання за нас і воскресіння з мертвих. Господь допомагав їм великими численними чудесами, які відбувалися через апостолів іменем Господа Ісуса Христа. Спочатку апостоли проповідували євреям, а потім розійшлися по різних країнах для проповіді всім народам. Для здійснення таїнств і проповідування вчення християнського, апостоли поставляли через рукоположення єпископів, пресвітерів (священників або ієреїв) і дияконів.

Благодать Святого Духа, яка була явно передана апостолам у вигляді вогнених язиків, тепер подається в нашій святій Православній Церкві невидимо - у її святих таїнствах, через спадкоємців-апостолів - пастирів Церкви - єпископів і священників.

У це свято прийнято прикрашати храм і свої будинки зеленню, а під час богослужіння стояти із квітами, виражаючи цим нашу радість і дяку Богові за те, що Він Своїм Святим і Животворящим Духом оновив людей, народив їх (через хрещення) у нове життя (квіти й зелень - знак життя). Наступний день, після Трійці, називається Духовим Днем і присвячений прославленню Святого Духа.

3 МОЛИТВОЮ ЗА УКРАЇНУ

28 червня у м. Ромни в день Конституції відбулися урочистості присвячені цьому святу. Розпочалося святкування біля пам'ятника жертвам голодомору. Духовенством Роменського благочиння була проведена панахида за всіх жертв голодоморів, репресій, за всіх тих хто віддав своє життя за волю України.

Потім почалася хода, до пам'ятника Тарасу Шевченку, у якій взяли участь духовенство,

представники Всеукраїнського об'єднання «Свобода», Українського козацтва, депутати міської ради, та просто ті кому не байдуже майбутнє своєї держави. Біля пам'ятника Кобзарю, до громади звернулися із словом, Ігор Мірошниченко, голова обласної організації ВО Свобода, депутати міської ради Людмила Смоленська, Зоя Солярик інші представники громадських і політичних організацій. Вони закликали до єднання всіх національних і демократичних сил, щоб не допустити втрати Україною незалежності, виступили проти зловживань влади, прийняли звернення на захист української мови.

О після чого учасники зібрання відбули у село Пустовийтівку, на батьківщину останнього Кошового Запорізької Січі, святого, праведного і багатостраждального Петра Калнишевського, де у Свято-Троїцькому храмі відбувся молебень з молитвою за Україну який очолив благочинний Роменського району, протоієрей Ігор Мурий. Йому співслужили настоятель храму, протоієрей Анатолій Рудько, ієромонах Онисим настоятель Спасо-Преображенського храму с. Анастасівки, настоятель храму Ікони Божої

Матері Всіх скорботних радостей ієрей Ілля Ціко, настоятель Різдва-Богородичного храму ієрей Вадим Поліщук.

По завершенні молебню, протоієрей Ігор Мурий привітав усіх присутніх із святом закликав усіх до єдності, братолюбства, дотримуватись Божих заповідей і бути гідними послідовниками нашого славного земляка - Святого Праведного Багатостраждального Петра Калнишевського.

ОСКВЕРЕНЕНО ХРАМ У ВОЩИЛИСІ

В ніч з 29 на 30 травня у селі Вощи́лиха Роменського району, невідомі зловмисники проникли у Христо-Воздвиженський храм, який був облаштований у приміщенні колишньої школи. Зухвало і по блюзнірське ними було осквернено храм. Були розбиті і потрошені більшість ікон, розірвана богослужбова література, понівечені інші церковні речі.

На місце події прибули працівники міліції і провели огляд місця злочину. На даний момент слідство триває, особи зловмисників поки не встановлені.

Прихожани храму і настоятель ієрей Ілля Ціко дуже стурбовані тим, що сталося, адже їх храм лише кілька років як відновив свою діяльність і став справжнім духовним осередком для жителів села, які оть

змогу відвідувати богослужіння, приймати таїнства Церкви.

Сьогодні не поодинокі випадки коли православні храми на Роменщині, зазнають подібної наруги, але це були випадки коли злочинці проникали з метою пограбування.

Випадок, що стався у селі Вощи́лиха, самий кричущий, адже зловмисники свідомо йшли на осквернення храму. Хто вони? Можна припускати різні версії: сатаністи, психічно хворі, противники Київського Патріархату, але вони повинні пам'ятати, що Бог ніколи не буває посміяний, вони можуть минути земного суду та ніколи не минуть суду Божого, де по заслугі отримають за свої злочини. Тому краще їм покаятись і надіятись на милість Божу.

ВІРУЮЧІ І ПРИХОЖАНИ

Останнім часом ЗМІ почали приділяти більше уваги релігійному життю. І це, безумовно, корисна і потрібна тема. Але наскільки життя кожного з українців є насправді релігійним? Релігія буквально означає "відновлення зв'язку". Для людей, які пережили наступ радянського атеїзму, це мало б бути відновлення зв'язку з Богом. На перший погляд, так і сталося - щороку збільшується кількість людей у храмах, вже традиційними для нашого життя стали христини, вінчання та інші обряди. Але дуже часто ця "воцерковленість" лише зовнішня - люди стають прихожанами, не ставши справді віруючими. Як свідчить статистика, населення більшості країн за цим показником можна поділити на три групи. Близько 80 % становлять люди, які ставляться до віри лише як до традиції предків і найчастіше бувають у храмі лише на великі свята (про таких говорять: як не зайде у церкву, а там усе паску святять). Завітайте до храму на Великдень чи Водохреща, і здається, що Україна - виключно православна країна. Але вже за 2-3 тижні, зайшовши у той самий храм, побачите зовсім іншу картину. Навіть у неділю (яка є щотижневим згадуванням Воскресіння Христового) людей зовсім небагато, не кажучи вже про вечірню суботи. Оці вірні у більшості своїй і є справді віруючими (близько 10 % населення). На жаль, це переважно люди літнього віку, що спромоглися зберегти у своїй душі іскру Божої любові. До третьої групи (інші 10 %) належать атеїсти (невіруючі), які принципово не ходять до храму, а також люди, які за своїми переконаннями не потребують спільної храмової молитви (та й молитви взагалі). Це ті, хто вірить у теорію еволюції радянського зразка (насправді Дарвін був віруючою людиною), Абсолютний Розум, Небесний Інтелект, Долю, деїсти ("Бог створив світ, але більше не втручається, тому моли-тися марно"), а також представники деяких з сучасних "вір". Вони досить стійкі

у своїх переконаннях, нав'язуючи їх своїм дітям (найчастіше наказово). Останні, відчуючи природне прагнення до Бога, на жаль, найчастіше йдуть не до храму, а шукають його в різноманітних сектах, медитаціях, мантрах, наркотичних мареннях чи інших небезпечних захопленнях.

Як бачимо, більшість - за "зовнішньо віруючими". Вони йдуть до храму, щоб освятити "паску, яйце і ковбаску", хоча не відмовляють собі у цьому протягом усього Великого посту. Вони набирають освяченої води, думаючи, що вона "очищена" зануренням срібного хреста чи "заряджена" енергією космосу. Вони діють за прислів'ям "як тривога - то до Бога", і сприймають храм як "магазин благодаті": захворів чи поганий сон побачив - піду поставлю свічку (відкуплюся від кари Божої). Дитя безперестанку плаче - сходжу за водичкою освяченою (не тому, що вірю, а тому, що знайома порадила від "злого ока"). Не допомогло - сходжу в інший храм (може, там більше благодаті чи ікони більш "намолені"), а ні - то й в усіх одночасно по свічечці поставлю. Останнім часом у храмах з'являється багато тих, які сюди приходять за наказами різних ворожок, екстрасенсів і "цілителів". І свічку купують не для того, щоб перед іконою поставити, а щоб ворожка у воду накапала суперницю видивитися, і олію - не для лампадки, а щоб дитину обмити від усього наврочення. Доходить до того, що приходять у храм, аби просити у Бога покарати кривдника чи сварливу сусідку, залишаючи Божу любов лише для себе, а на інших закликаючи помсту. Звичайно, це крайній випадок, і таких людей небагато. Більшість прагне у храм за потребою душі та серця. Але потрапляє туди рідко: взимку - холодно і темно, весною і восени - дощить, влітку - спекотно, душно і на городі роботи багато.

Та й серед парафіян, що вважають себе воцерковленими людьми, чи багато справді

ПОРАДИ ОПТИНСЬКИХ СТАРЦІВ

Яка б не обійняла тебе прикрість, яка б не трапилася тобі неприємність, ти скажи: "Витерплю це я для Ісуса Христа!". Тільки скажи це, і тобі буде легше. Тому що ім'я Ісуса Христа сильне. При ньому всі неприємності вщухають, біси зникають. Вщухне і твоя прикрість, заспокоїться і твоя малодушність, коли ти будеш повторювати найсолодше ім'я Його. Господи, дай мені зріти мої провини; Господи, дай мені терпіння, великодушність та лагідність.

Намагайся більше слухати себе, а не аналізувати діла, вчинки і поводження з тобою інших, якщо ж ти не бачиш в них любові, то це тому, що ти сам в собі любові не маєш.

Якщо почуваєш, що гнів обійняв тебе, зберігай мовчання і до тих пір не говори нічого, поки безнастанно молитвою і самодокорюванням не стихне твоє серце.

Якщо бачиш помилку ближнього, яку ти б хотів виправити, якщо вона порушує твій душевний спокій і дратує тебе, то й ти грішиш і, отже, не виправиш помилки помилкою — вона виправляється лагідністю.

Сумління людини схоже на будильник. Якщо будильник подзвонив, і знаючи, що треба йти на послухання, зараз же підведешся, то й потім завжди будеш його чути, а якщо відразу не підведешся декілька днів підряд, кажучи: "Полежу ще трошки", то в решті решт прокидатися від дзвінка його не будеш.

віруючих? Тих, хто несе благодать храму додому, а не домашні клопоти - до храму. Хто приходив не побачитися і попліткувати зі знайомими, чи тому, що храм гарний або священник душевно проповідує, чи "сусідка ходить - і я ходжу". Для кого храм став зразком для сім'ї - домашньої церкви. Жінко, ти осудливо дивишся на тих, хто розмовляє під час богослужіння, але можеш годинами розмовляти по телефону, "перемиваючи кісточки" знайомим. Ти вклоняєшся священникові, але навіть у малому не хочеш поступитися чоловікові. Ти вдягаєш у храм найкраще вбрання, а вдома доношуєш те, у чому соромно вийти на люди. Чоловіче, ти вважаєш непристойним лягати і курити у храмі, то чому ж робиш це вдома. Ти забув, коли востаннє причащався, але щодня прикладаєшся до чарки. Ти постійно нагадуєш дружині, що голова сім'ї - чоловік, як голова церкви - Христос, але забуваєш, що Спаситель заповів чоловікам любити дружин, як він любить церкву.

Перенесімо хоча б деякі ознаки храму в сім'ю, і вона обов'язково зміниться на краще. А масовість таких змін викличе і зміни у суспільстві в цілому. І люди не смітимуть на вулицях, як не сміять на церковному подвір'ї. І ставитимуть добрішими, бо мир і спокій, отримані у Божому храмі, будуть з ними. І вже не злістю, негативом чи ненавистю ділитимуться люди, зустрічаючись, а позитивними емоціями, вірою, надією і любов'ю. Чи можливе таке ідеальне суспільство, місто, сім'я? Можливі, варто лише повірити. Не на показ, не для людей, а для себе. Спробувати стати кращим, стати добрішим. Незважаючи на тиск і темп сучасного життя. А зможетеся - ідіть до храму і просіть допомоги у Бога, який "дає всім щедро і без докорів" (Якова 1:5).

ДІТИ - НАШЕ МАЙБУТНЄ!!! БЕРЕЖІМО ЇХ!!!

Майже для всіх країн світу на сучасному етапі розвитку характерними є негативна структура і динаміка правопорушень серед неповнолітніх. Не є винятком і Україна.

Особливої гостроти проблема поширення правопорушень серед неповнолітніх в Україні набула з початком трансформаційних процесів у країні, що сприяли виникненню різноманітних проблем у всіх сферах суспільного життя.

Невирішені державою та суспільством проблеми стають факторами, які негативно впливають на найменш захищених членів суспільства - неповнолітніх, і сприяють вчиненню ними злочинів та правопорушень.

Проблема вживання алкоголю, тютюнопаління, наркотиків серед молоді на сьогодні є дуже актуальною, турбує і батьків, і педагогів, і працівників органів та підрозділів внутрішніх справ, і суспільство в цілому.

Добре, міцне здоров'я - головна умова повноцінного життя. Здоров'я допомагає реалізувати свої плани, успішно розв'язувати життєві завдання й долати труднощі. Здоров'я значною мірою залежить від самої людини, її свідомості та поведінки. Незадовільний стан здоров'я дітей і підлітків у деяких випадках стає причиною їхньої девіантної поведінки. У 30% неповнолітніх злочинців мають місце порушення здоров'я. На поведінку дітей та підлітків впливають хронічні захворювання, травми, послабленість нервової системи, погана спадковість. Дуже шкідливий вплив на стан здоров'я здійснює вживання наркотичних препаратів. А наркотик номер один для молоді - це алкоголь і тютюн. Алкоголь і цигарки належать до легальних наркотиків, тобто їх вживання та купівля не переслідуються законом. Трішки статистики за 6 місяців 2012 року :

Співробітниками Роменського МВ було виявлено 29 неповнолітніх учнів шкіл за вчинення правопорушення з них: 13 фактів вживання

слабоалкогольних, алкогольних напоїв ст. 178 КУпАП; 13 фактів дрібного хуліганства ст. 173 КУпАП ; 1 факт тютюнопаління в забороненому місці ст. 175-1 КУпАП та 1 факт вчинення дрібної крадіжки ст. 51 КУпАП.

Виявлено та притягнуто неповнолітніх, які коледжів - 21 особа. З них за вживання слабоалкогольних, алкогольних напоїв ст. 178 КУпАП - 8 осіб; за вчинення дрібного хуліганства ст. 173 КУпАП - 6 осіб; за тютюнопаління в забороненому місці ст. 175-1 КУпАП 7 осіб.

Виявлено та притягнуто неповнолітніх, які ніде не навчаються та не працюють 5 осіб. З них за вживання слабоалкогольних, алкогольних напоїв ст. 178 КУпАП - 3 особи та за вчинення дрібного хуліганства ст. 173 КУпАП - 2 особи. Стосовно злочинів вчиненими неповнолітніми. Протягом 6 місяців поточного року 16-ма дітьми вчинено 15-ть злочинів, з яких 13 крадіжок ст. 185 КК України та 2 пограбування ст. 186 КК України. Неповнолітніми учнями шкіл вчинено 6 злочинів, неповнолітніми студентами ВПУ і коледжів - 7 злочинів та неповнолітніми, які ніде не працюють та не навчаються - 3 злочини. А так як більша частина протиправних дій вчинюється в стані алкогольного сп'яніння, особливо це стосується злочинів з боку дітей. Тому необхідно звернути Вашу увагу, що з початку року співробітниками міськвідділу було складено 7 протоколів за продаж алкогольних напоїв неповнолітнім та 10 за доведення неповнолітніх до стану сп'яніння, що являється однією із причин вчинення неповнолітніми протиправних дій. Коментарі тут як самі бачимо закли-

Перелік наслідків вживання цигарок, алкоголю, наркотиків можливо продовжувати довго, але головне що переслідуються ВСІМИ нами це здорова нація, без тютюнопаління, без алкоголю, без наркотиків, насилья, злочинів тощо. А я хочу вказати на ВАШЕ відношення до всього цього.... ВАШЕ здоров'я, щастя і головне щасли-

ве майбутнє в ВАШИХ руках.

Хто з з дорослих осіб хоче щоб його дитина, менший брат сестра, вживали спиртне, курили цигарки, вживали наркотики - НІХТО..

Хто з дітей хоче щоб його батьки вживали спиртное /курили/ вчинювали вдома сварки вели себе агресивно і не адекватно - НІХТО

Ми звертаємося з проханням неухильно дотримуватися чинного законодавства, не вживати пиво, алкогольні, слабоалкогольні напої, тютюнові вироби наркотики дітям.

Адже кожен з нас відповідає за майбутнє покоління. Продаючи, купуючи дітям чи пригощаючи їх спиртним та цигарками /наркотиками/ замисліться, що хтось може запропонувати закурити випити чи вжити наркотики і Вашій дитині. І ніхто не може сказати, що після цього може статися

Ніхто з батьків працівників ОВС, освіти, інших.. не зможе вслідкувати за всіма порушеннями в сфері незаконного продажу алкогольних і тютюнових виробів дітям і відповідно їх вживанням останніми. Тому основним і єдиним дієвим залишається контроль з боку батьків, близьких осіб і взагалі суспільства за поведінкою дітей як в малому віці, підлітковому так і на протязі життя.

ТАКОЖ хочеться наголосити на особистий приклад дорослих - не вживайте спиртне не куріть в присутності дітей не вчинюйте сварки, не виражайтеся нецензурними словами не подавайте поганий приклад вчиненням будь яких протиправних дій.

Діти - наше майбутнє і як Ми підготуємо дітей до життя таким воно і буде для всіх поколінь і для нас дорослих в тому числі, а діти це майбутні дорослі..

Наталія Потапенко, помічник начальника по взаємодії з громадськістю та ЗМІ Роменського МВ

ДЕСЯТЬ ГРІХИХ ГРОН П'ЯНСТВА

Перше гроно п'янства - це потьмарення розуму, втрата здорового глузду - здатності правильно оцінити і зрозуміти навколишнє, тому що від шлунка, переповненого вином, алкогольні випари піднімаються в голову, діють на мозок. Тому багато хто в стані сп'яніння не пам'ятають себе, самі не знають, що роблять і що говорять, ніби божевільні, і яке б не трапилося з ними зло, ганебні вчинки, побої, на завтра вони нічого не пам'ятають.

Другим гроном є безстыдство: п'яний нікого не встидається, втративши совість, мова його пересипана паскудними, мерзенними, безглуздими словами, які ображають людей цютливих; мова його буває подібною до стійбища худоби, наповненого смородом нечистот, а язик - лопаті, яка розкидає ці нечистоти... Чи не є серце такої людини вмістилищем всякого зла, з якого тільки й може вийти зло, по слову Євангелії: а зла людина з лихого скарбу серця свого виносить зло: бо з повноти серця промовляють її уста (Лк. 6, 45)?

Третє гроно від лози п'янства є недотримання таємниці. П'яний відверто розповідає всім і кожному про всі таємниці, свої і чужі, котрі дбайливо зберігав в глибині своєї душі, мовчав, коли був тверезим. П'яний пригадує і те, що давно вже минуло і забулося, і аки мерця воскрешає з труни. І як легко п'яному виблудувати їжу зі шлунка, так само просто розповісти всім про свої чужі таємниці; і їжа, і таємниці - у п'яному не тримаються.

Четверте гроно содомської лози п'янства є статеве збудження, блуд, через що і застерігає Апостол: І не пийвайте вином, від якого буває розпуста (Єф. 5, 18).

П'яте гроно, повне отрути зміїної, є лють, гнів, ворожнеча, сварка, лайливі слова і кровопролиття. Упившись вином, люди кидаються люто один на одного. Ось чому і мовиться з докором: ...кому горе? кому поговор? кому суд? кому гір-

кота і чвари? кому журба взагалі? кому налити кров'ю очі? Не тим хіба, що випивається вином? і які шукати, де б їм випити? (Притч. 23, 29-30). І премудрий син Сірахів застерігає: ...перед вином не показуй себе хоробрим, бо багатьох погубило вино. Вино корисне для життя людського, якщо будеш пити його в міру: але горе для душі - вино, якщо п'ють його багато..

Шосте злісне, жовчне гроно із лози п'янства є ушкодження здоров'я, тілесна знемога, тремтіння рук, головний біль, ослаблення зору, хвороби шлунка, стогони, неміч, передчасна старість, применшення років життя і нещаслива смерть.

Сьоме гроно - розтринкування майна, втрата матеріального достатку, позбавлення вигод: Робітник схильний до п'янства, - говорить син Сірахів, - не обогатиться (Сір. 19, 1). Як багато людей, які через п'янство втратили велике багатство і вкрай зuboжили! Приклад цьому—блудний син із Євангельської притчі.

Восьме гірке гроно — втрата спасіння. Як матеріальне багатство, так і духовні скарби розтринкуються від п'янства, тому що п'яний зухвало впадає у всякий гріх. Того гріха, яким твереза людина гребує, боїться його вчинити чи соромиться, того самого гріха не соромиться робити, не боїться, не гребує ним людина п'яна. Є повість у книзі "Отечник" (чи "Патерик") про одного єгипетського пустельника, якому біс обіцяв, що не буде більш тривожити його ніякими спокусами, якщо він хоч раз вчинить якийсь із трьох гріхів, і запропонував на вибір: вбивство, блуд і п'янство. "Один з них вчини, — благав біс, — чи людину вбий, чи поблуди, чи впийся один раз, і будеш після того жити в мирі, я вже не буду спокушати тебе ніякими спокусами". І міркував сам із собою пустельник той: "Людину вбити страшно, тому що це — велике зло, і за нього грозило смертна кара і на суді Божому, і на людському суді.

Блудити — соромно, та й шкода опоганити збе-

режену до цих пір чистоту тілесну; гидко опоганитися людині, коли вона ще не пізнала цієї скверни. А напиться один раз, здається, невеликий гріх — адже людина, виспавшись, стає тверезою. Піду — нап'юся, щоб біс не докучав мені більше і спокійно було жити в пустелі". Взяв він своє рукоділля, пішов у місто, продав його, ввійшов у корчму і став пити, і напився; по намові сатани, довелося йому розмовляти з одною безсоромною жінкою, і він спокусився і згрішив з нею...

Раптом приходить чоловік цієї жінки і, заставши пустельника в гріху з нею, став бити його, а він, у свою чергу, зчепився з ним, переміг його і вбив... І вчинив пустельник той всі три гріхи: блуд і вбивство, а почав з п'янства! І ті гріхи, яких боявся і гребував тверезим, — тепер без страху здійснив їх, будучи п'яний, і погубив багаторічні труди свої!.. Так п'янство зухвало погоджується на всі гріхи, і, позбавляючи себе спасіння, губить чесноти.

Дев'яте жовчне гроно — гнів Божий: п'яниця, нехтуючи заповідями Божими, виливає на себе гнів Самого Бога через свої гріхи. Ось чому пророк Ісайя говорить: Горе тим, що встають рано вранці і женуть за напоєм п'яним і до пізнього вечора розпалюють себе вином (Іс. 5, 11).

Десятий, найгірший плід п'янства, є остаточна погибель душі. Інші грішники, коли настане їхня смертна година, зможуть каятися і шкодувати, що вчинили гріхи свої, тому що вони оцінюють скоєне ними тверезо; як може покаятися вмираючий п'яниця, коли він не пам'ятає себе, коли він не усвідомлює, що настає його смерть, якої він зовсім не очікував? А для вмираючого без покаяння геєнна неминуча. Ось які моральні грона цього содомського винограду, тобто п'янства; хоча на смак вони і здаються спочатку солодкими, але потім ця насолода перетворюється в гіркоту жовчі, в отруту зміїв і гаспидів!

Притча про глухого, сліпого і німого

Прийшли глухий, сліпий і німий до Бога.
 - Скажи, Господи, за що нам таке нещастя?
 - Тобі, - сказав Бог глухому, - за те, що ти ніколи нікого не слухав і не хотів слухати, крім себе. Тепер ти нікого не чуєш, і ніщо тобі вже не заважає слухати власні речі і думки.
 - Тобі, - звернувся Всевишній до сліпого, - за те, що ти нікого і нічого не хотів помічати, крім себе і своїх потреб. Тепер ти позбавлений від необхідності бачити те, що не бажав бачити.
 - А тобі, - продовжив Господь, вказуючи на німого, - дана можливість помовчати, бо переговори і вислухати тебе було неможливо.
 Ви всі отримали, - сказав Бог їм, - що хотіли, чому ж ви не радієте, а сумуєте?
 Але нещасні не відповіли. Ніхто з них не припускав, що щастя, про яке вони так мріяли, обернеться горем.
 Потрібно пам'ятати, що вуха дані людині, щоб чути і слухати, зір - щоб дивитися і бачити, а мова - щоб спілкуватися, розуміти через мову іншого і бути зрозумілим.

Ангел терпіння

У госпіталі одна сестра милосердя принесла солдату зварене яйце.
 - Надто круто зварене, - сказав хворий і відсунув його.
 Сестра пішла так спокійно, як ніби солдат подякував їй... Незабаром вона повернулася з другим яйцем і ласкаво запропонувала його хворому.
 - Воно недостатньо зварено, - пробурчав хворий з досадою. Сестра пішла, нітрохи не змінившись, і прийшла в третій раз, тримаючи в руках горщик з кип'яченою водою, сире яйце і годинник.
 - Візьміть, дорогий, - сказала вона ласкаво, - тепер у вас під рукою все, що потрібно, щоб зварити яйце так, як вам хочеться.
 - Покличте священика, - сказав солдат і підвівся.
 Сестра, дивуючись, глянула на нього, бо до сих пір молодий чоловік суворо відкидав євангельські бесіди.
 - Я не жартую, - відповів він на німе запитання сестри, - я хочу поговорити зі священиком. Якщо на землі існує такий ангел терпіння, як ви, я вірю, що і на небі існує милосердний Бог.

Дорогі брати і сестри !

З нагоди храмового свята святих апостолів Петра і Павла, ми раді запросити вас у четвер 12 липня на Божественну літургію за участю архієпископа

Сумського і Охтирського Мефодія та духовенства Сумської єпархії, а також після служби відбудеться хресний хід до місця будівництва нового храму де відбудеться святковий молебінь.

Початок літургії о 10-00 год.

Початок хресного ходу о 11- 45

Початок молебню біля нового храму о 12-00 год.

З повагою громада Петропавлівської церкви м. Ромни

Наша адреса: м. Ромни, (мкр. Процівка), вул. Червонопрапорна 4 (приміщення старого храму), вул. Конотопська - новий храм. тел. 5-87-57, моб. 067-901-1548

Висловлюємо щиру подяку Ткаченку Олександр Павловичу за надану допомогу на видання цього номера газети.

ЛИПЕНЬ

1 Нд. Неділя 4-та після П'ятдесятниці.
 7 Сб. Різдво чесного славного Пророка, Предтечі та Хрестителя Господнього Іоана
 8 Нд. Неділя 5-та після П'ятдесятниці.
 12 Чт. Славних і всехвальних первоверховних апостолів Петра і Павла (бл. 67).
 15 Нд. Неділя 6-та після П'ятдесятниці.
 Покладення чесної ризи Пресвятої Богородиці у Влахерні (V).
 21 Сб. Казанської ікони Божої Матері (1579).
 Вмч. Прокопія (303).
 22 Нд. Неділя 7-ма після П'ятдесятниці.
 24 Вт. Рівноап. Ольги, вел. кн. Київської, у святому хрещенні Єлени (969)
 28 Сб. Рівноап. вел. кн. Володимира, у св. хрещенні Василія (1015).
 29 Нд. Неділя 8-ма після П'ятдесятниці

ДУХОВНА ПОЕЗІЯ

Прозріння

*Нещасні долі, доленьки людські:
 Чи ви, бува, ще змалку не осліпли,
 Коли в житті вели нас повз темітки,
 По бездоріжжю, де немає світла?*

*Втішали душі звичністю гріха,
 І радістю такою напували,
 Що біль від неї досі не стиха,
 Хоч літ минулих витекло немало.*

*Які нестерпні і порожні дні:
 Диявол ніби виніс їх із пекла!
 Куди від всього дітися мені,
 Коли душа залякла і затерпла?*

*— Хто я? Для чого? Де мій дім і рід? —
 Звучать і мучать день і ніч питання.
 — Я не просився, Господи, в цей світ,
 Аби вмигався кожний день стражданням!*

*Хто відповість, де істина, де лжа?
 Куди веде мене моя дорога?
 Ось так тріпоче болісно душа,
 Коли почує серце руку Бога.*

Юрій Монда

*Згадаймо, що в любові Божя суть
 І що терпимість — прояв тої суті.
 Один на одного спасенні діти йдуть,
 Бо справжні істини — відкинуті, забуті.*

*Все добіжить логічного кінця,
 І будемо мати те, що маємо мати.
 Ми научились славити Христа,
 ще краще научились розпинати.*

*І споконвічна боротьба іде —
 за владу, землі, златоглаві храми.
 І тихо плаче наш є д н и й Бог,
 ледь чутно стукаючи у залізні брами.*

Тетяна Свірська

БЛАГОВІСНИК

Засновник : Ромненське благочиння Сумської єпархії
 Української Православної Церкви Київського Патріархату
 Видається за благословенням,
 Мефодія, єпископа Сумського і Охтирського
 Виходить один раз на місяць
 Розповсюджується безкоштовно

Наша адреса: 42005, Сумська обл.
 м. Ромни

3 пров. Червонопрапорної, 17
 E-mail: blagovisnyk@ukr.net

тел. (05448) 5-87-57
 моб. (067)-901-15-48

Головний редактор
 священик Ігор Мурий.

Газету віддруковано у ТОВ
 "Торговий дім Папірус"
 42000, м. Ромни, бульвар Свободи, 5
 Тираж 2000 прим.
 зам. № _____